

La concepció del món, què sentim i com expressem les nostres emocions, depenen en bona mesura de la realitat històrica i de l'entorn cultural, institucions, les relacions amb els agents socials (paper del progenitors, els mestres, educadors, la empresa).

El llenguatge ha permès l'ordenació i l'adquisició de conceptes, la comunicació. Les experiències personals i socials viscudes, la relació amb els altres, creen en els individus, una manera de sentir i d'expressar les emocions que no poden ser universalitzades.

Treballant amb persones de la mateixa franja de edat, de diferents nacionalitat vaig percebre que senten i expressen emocions diferents davant un mateix fet: el fracàs d'un projecte.

- **Mèxic:** sentiment de **culpabilitat** i **por**.
- **Alemanya:** expressió de **seguretat**.
- **EEUU,** tranquil·litat. "*Ya toca cambiar de empresa.*"
- **Espanya** escollirien un *cap de turc*. **Impaciència**.

La llengua, els costums, i les interaccions dels individus amb la societat són alguns dels factors explicatius del perquè no totes les civilitzacions responen de la mateixa a les emocions.

El pudor, la felicitat, el sentit del deure, l'orgull, la tristesa, han de ser estudiats en el context social que es produeixen: relativitat cultural de les emocions.

Modificant les actituds i costums, els individus poden alterar els valors de la societat, i per tant la realitat social. Les revolucions i els canvis en els ordres socials han dut a la societat assolir major grau de llibertat individual.

Imma Lafuente i Arbós.

Universitat Oberta de Catalunya.
Estudiant de grau de psicologia.